

Domarkompedium

FINSK STÖVARE

Framtaget till exteriördomarkonferens april 2017. Reviderat och godkänt av SKK 2020.
Bilderna är levererade av Ted Karlsson, Rolf Pellving, Leif Bäckström, Hans Djärv, Jarvi Rham, Thomas Moström och Eva Jönsson.
Medgivande finns om publicering inkl. på SKKs hemsida.

HISTORIA

I Finland använde man under 1800-talet ett mycket brokigt stövarmaterial för jakt efter hare och räv. Nästan alla kända stövarraser förekom och säkerligen även blandningar mellan dem. Det var främst militärer som hämtade stövare till Finland från såväl öst som väst. Från Sverige togs i huvudsak s.k. angloschweiziska stövare, vars jaktlust var bra, men de var lösa i skallgivningen och tungt byggda. I mindre antal tog man in engelsk rävhund (foxhound) och engelsk harhund (harrier), tysk stövare, kerrybeagle och schweiziska stövare.

De första nerskrivna uppgifterna om gamla stövare i Finland hittar man i Johan Jacob Maexmontans bok som utkom år 1850. Från den tidens hundavel känner vi inte till annat än att huvudsaken var bruksegenskaperna. Hundarna användes för jakt och goda drivande tikar parades med erkänt goda brukshannar. Exteriörsidan utvecklades inte färdigt först som man till exempel gjorde i Sverige samtidigt.

Guldsmed E.V. Tammelins hundsläkte från 1870-talet förde med sig det kanske mest märkbara grundämnet till den finska stövaren. Tammelins hanhund Hurtig visade sig bli linjens viktigaste hund. Han var kraftig och ståtlig, 69 cm hög, hade kort hårlag och var till färgen silvergrå med svarta fläckar. Han användes mycket i aveln. Av 1912 års statistik framgår det, att av 270 prisbelönta hundar på jaktprov var två tredjedelar av Tammelins uppfödning.

Ingen av de använda raserna tillfredsställde helt de finska jägarna och därför väcktes den ambitiösa tanken att skapa en egen, till inhemska förhållanden anpassad stövarras. Officiellt började detta arbete 1893, när Finska Kennelklubben godtog den första rasbeskrivningen. Målet var en lättare stövare, brun med vita tecken.

I början av 1900-talet startade ett antal avelsföreningar sin verksamhet, som kom att få stor betydelse för rasutvecklingen. Utgångsmaterialet till den röd-vita stövaren var för litet och 1913 förnyades rasbeskrivningen med målet en trefärgad stövare. Professor Kalle Rikala ledde hela förädlingsarbetet och kan sägas vara finska stövarrasens skapare.

Under det självständiga Finlands första årtionden utvecklades rasen mycket snabbt. Många utomordentliga hundar med goda arvsanlag kom med i bilden. På den exteriöra sidan var kort och brant kors största felet.

Ricku 22410/62 svensk och finsk utställnings- och bruksprovschampion.

FINSK STÖVARE (Suomenajokoira)

URSPRUNGLAND/HEMLAND: Finland

ANVÄNDNINGSSOMRÅDE

Drivande hund, avsedd för jakt på hare och räv.

Kommentar

Den jagar som ensamhund och ska vara hjortdjursren.

FCI-KLASSIFIKATION

Grupp 6, sektion 1. Med arbetsprov.

BAKGRUND/ÄNDAMÅL

Förutom finska bondhundar fanns det flera europeiska stövarliknande hundar i Finland i början av 1800-talet. Man började målmedvetet avla rasen finsk stövare efter det att Finska Kennelklubben grundats 1889. Den första rasbeskrivningen fastställdes 1932. Avelsföreningar på olika håll i landet hade en märkbar betydelse för rasens utveckling. Korsningarna, som gjordes i början av 1900-talet, hjälpte också till att skapa den stam, från vilken den nutida finska stövaren härstammar. Genom att spåra på varierande sätt driver den finska stövaren med passionerat skall.

HELHETSINTRYCK

Finsk stövare skall vara en trefärgad, medelstor, jämnhög och tydligt rektangulär hund. Den skall vara kraftig men inte tung. När hunden står skall markavståndet mellan fram- och bakbenen vara detsamma som kroppslängden eller något längre. Avståndet mellan frambenen skall vara detsamma som bröstets bredd och avståndet mellan bakbenen skall vara minst lika brett som mellan frambenen. Könsprägeln skall vara tydlig.

VIKTIGA MÅTTFÖRHÅLLANDEN

Förhållandet kroppslängd/mankhöjd	skall vara ca 1,1 : 1
Förhållandet mankhöjd/bröstkorgens djup	skall vara ca 2 : 1
Förhållandet skallparti/nosparti	skall vara ca 1 : 1
Förhållandet skallens längd/bredd/djup	skall vara ca 1 : 1 : 1

UPPFÖRANDE/ KARAKTÄR

Finsk stövare skall vara lugn, energisk och vänlig, aldrig aggressiv.

UTMÄRKTA HUNDAR

Hanar

Tikar

HUVUD

Skallparti

Skallpartiet skall framifrån sett vara jämbrett med välvd hjässa. Pannan skall från sidan sett vara något välvd. Skallens och nospartiets överlinjer skall vara parallella. Pannfåran skall vara låg.

Ögonbrynsbågarna och nackknölen skall vara tydligt markerade.

UTMÄRKTA HUVUDEN

Hanar

Tikar

Stop

Ögonbrynsbågarna bildar ett svagt, men tydligt stop.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara väl utvecklad med svart pigment. Näsborrharna skall vara stora och rörliga.

Nosparti

Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet, relativt djupt, nästan jämbrett. Nosryggen skall vara rak. Underlinjen bildas av underkäken och skall vara nästan parallell med nosryggen.

Kommentar

Nospartiet ska vara ungefär lika långt som avståndet från ögonvrån till nackknölen. Var noggrann med parallella plan i huvudet och markerad nackknöl som är det mest typiska med en finsk stöwares huvud.

Läppar

Läpparna skall vara väl utvecklade med bra pigment. Överläppen skall vara vackert avrundad. Läpparna och mungiporna skall vara åtliggande.

Käkar/tänder

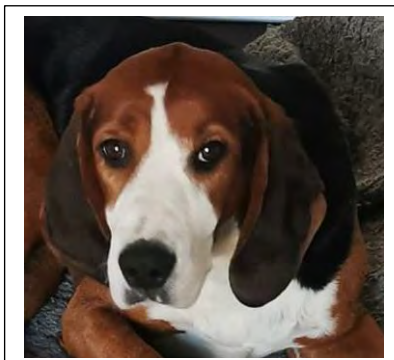
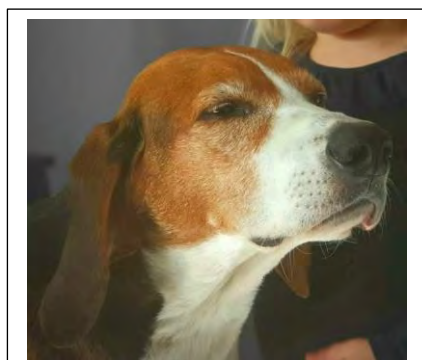
Käkarna skall vara kraftiga. Regelbundet och komplett saxbett med väl utvecklade tänder.

Kinder

Kinderna skall vara relativt torra.

Ögon

Ögonen skall vara medelstora, något ovala, mörkbruna och framåtriktade med lugnt uttryck. De får inte vara utstående. Ögonlockskanterna skall vara svarta.

Öron

Öronens främre kant skall ligga intill huvudet. Bakkanten skall vara utåtriktad med öronspetsen nästan framåtriktad. Öronen skall vara släta och nå över hälften av nospartiet samt ansatta på en tänkt linje dragen från nostrifyfeln genom ögat.

Hane med korrekta öron. Fina linjer i huvudet men lite väl mycket läpp

Tik med öron av bra längd och korrekt "skruvade". Kunde ha lite mer markerade ögonbrynsbågar.

HALS

Halsen skall vara medellång, muskulös, relativt torr med endast lätt välvd överlinje. När hunden står skall nospetsen befinna sig i nivå med rygglinjen eller något högre.

Utmärkt hane med vacker över- och underlinje.

Utmärkt tik med vacker över- och underlinje.

KROPP

Rygg

Ryggen skall vara medellång, rak och muskulös.

Ländparti:

Ländpartiet skall vara relativt kort och kraftigt.

Kors

Korset skall vara väl utvecklat, långt och kraftigt, svagt sluttande. Från sidan sett är korset en vackert avrundad fortsättning på rygglinjen.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara lång, ha välvda revben och nå till armbågen. Förbröstatet skall vara tydligt markerat.

Underlinje

Buklinjen skall vara svagt uppdragen.

Utmärkt hane med vacker över- och underlinje.

Utmärkt hane med vacker över- och underlinje.

SVANS

Svansen skall vara lågt ansatt, lätt böjd och nå ungefär till hasleden. Den skall vara kraftig vid roten och smalna av mot spetsen samt bäras hängande och följa bakpartiets linjer. I rörelse får svansen stiga högst till rygglinjens nivå. Härremmen skall vara likadan som på kroppen.

Kommentar

Se upp med alltför långa ländpartier.

Bröstkorgen är en viktig del av hunden som ska skydda alla inre organ under en hård jakttag så det är viktigt att den är lång. Kontrollera alltid bröstbenets längd.

Svansen ska bäras i rak anslutning till kroppen aldrig mellan benen i rörelse. Svansen bör inte heller vara mellan benen i stående.

EXTREMITETER

Framställ

Framstället skall vara välvinklat och frambenen skall framifrån sett vara raka och parallella. Över- och underarmen skall vara lika långa. Bröstkorgens djupaste punkt skall vara vid armbågarna.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara relativt långa, snedställda och kraftiga samt väl anlagda mot bröstkorgen och mycket rörliga.

Överarm

Överarmarna skall vara lika långa som skulderbladen, tydligt snedställda och kraftiga.

Armbåge

Armbågarna skall vara rakt bakåtriktade och väl tillbakalagda samt väl anlagda mot bröstkorgen.

Underarm

Underarmarna skall vara lodräta, kraftiga och seniga med kraftig, oval benstomme.

Handlov

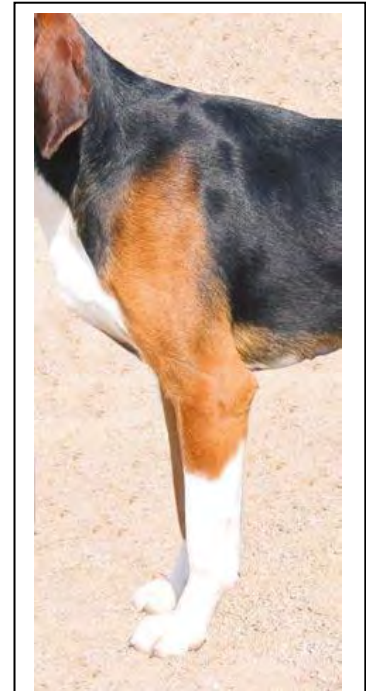
Handlovarna skall vara fjädrande.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara något snedställda.

Framtassar

Tassarna skall vara något ovala och höga med väl slutna och välvda tår. Klorna skall vara kraftiga och helst svarta till färgen. Trampdynorna skall vara spänstiga, helst svarta till färgen och på sidorna skyddade av tät hårbeklädnad.

Korrekt och välvinklat framställ med väl markerat förbröst. Bra tassar.

Kommentar

Var uppmärksam på vida och lösa armbågar. Hos dagens finska stövare finns ofta alltför lösa fronter. Var noggrann med bedömning av tassarna.

BAKSTÄLL

Bakbenen skall vara kraftiga och välvinklade samt bakifrån sett raka och parallella.

Lår

Låren skall vara långa och breda med kraftig muskulatur.

Knäled

Knälederna skall vara framåtriktade. Bakbenets framkant skall vara jämnt välvd.

Underben

Underbenet skall vara relativt långt, snedställt och spänstigt.

Has

Haslederna skall vara kraftiga och relativt lågt ansatta.

Korrekt bakställ.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara relativt korta, kraftiga och lodräta.

Baktassar

Baktassarna skall vara framåtriktade. Se i övrigt framtassar.

Utmärkt hane, bra mellanhänder och tassar men något övervinklad i hasen. Klara fina färger.

Utmärkt tik, välvinklad, något veka mellanhänder.

RÖRELSER

Lätt, effektivt trav med långt steg. Rygglinjen skall vara fast och stram. Rörelserna skall vara parallella.

Bra rörelser med fin steglängd och stram rygg. Utmärkt svansföring.

HUD

Huden skall vara tjock, väl åtliggande och utan rynkor.

PÄLS

Pälsstruktur

Bottenullen skall vara kort, tät och mjuk. Täckhåret skall vara medellångt, åtliggande, rakt, tätt och relativt strävt.

Färg

Finsk stövare skall vara trefärgad. Manteln skall vara svart. På huvudet, kroppens undersida, skuldror, lår och även på andra ställen på benen skall färgen vara varmt rödbrun. Vita tecken förekommer vanligtvis på huvudet, halsen, bröstet och på benens nedre del samt på svanspetsen.

Kommentar

Sotiga färger är inte önskvärt inte heller större brokighet. Sotighet fram till 24 månades ålder kan accepteras utan prisnedsättning men kan påverka konkurrensplaceringen. Vitt får inte sträcka sig ut över bogar och lår som ger ett något övertecknat vitt intryck. Detta ska ge en prisnedsättning.

Övertecknad vit i fronten, ska inte gå över på bogen.

Sotig i huvudet.

Oren vit färg med alltför mycket fläckar och prickar.

Rena klara färger och bra tecken men alltför ljus tanfärg.

Uppbruten mantel är inte önskvärt.

Bra färger.

Mycket lovande ungtik, ännu sotig i färgerna vilket kan accepteras hos hundar under 24 månader utan prisnedsättning men kan påverka konkurrensplaceringen.

STORLEK/VIKT

Mankhöjd:

	Tillåten variation	Idealhöjd
Hanhund	55 - 61 cm	57 - 59 cm
Tik	52 - 58 cm	54 - 56 cm

Kommentar

Sträva efter att få fram individer som håller sig inom idealhöjd för att hålla rätt höjd på våra finska stövare. För att tilldela CK till hund på de övre måtten ska, enligt Finland, hunden vara av mycket hög kvalitet.

FEL

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- För lätt eller för tung kroppsbyggnad.
- Mankhöjd som över- eller understiger tillåten variation med 1 cm.
- Kvadratisk eller alltför rektangulär kroppsform.
- Felaktig könsprägel.
- Aningen skygga eller för aggressiva mot andra hundar.
- Snipigt eller kort nosparti; tydligt trekantigt huvud; löst skinn på huvudet.
- Tångbett eller lindrigt överbett.
- Kort och samtidigt brant kors.
- Långa eller platta tassar; spretiga tår.
- Lång eller tydligt mjuk päls.
- Överdriven brokighet.
- Svagt markerad mantel med rikliga inslag av bruna hår.
- Rikligt med skäck- eller varghår.

DISKVALIFICERANDE FEL

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Mankhöjd som över- eller understiger tillåten variation med mer än 1 cm.
- Underbett eller kraftigt överbett.
- Kroksvans.
- Nostryffel som helt saknar pigment.

TESTIKLAR

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

NOTA BENE

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

SISTA MINUTENLÄSNING

Finsk stövare är en drivande hund anpassad för jakt i Norden och ska därför vara av rätt modell. Se upp med:

- *Lösa fronter och vida armbågar.*
- *Svag mentalitet.*
- *Nacknölen ska finnas och är bland det mest typiska på en finsk stövare.*
- *Huvudet ska ha parallella plan.*
- *Öronen ska vara av rätt längd och ligga tätt intill kinden, med sin speciella "skruvning".*
- *Hunden ska uppvisa rätt könsprägel.*

ANTECKNINGAR